

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 13C/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919203159
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Franková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2024:7919203159.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Eva Franková, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX B. E. F., zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX F., za účasti intervenienta: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00151700, so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, o zaplatenie 6 075,60 Eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

- Žalobu o zaplatenie bolestného v prevyšujúcej časti súd zamietá.
- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.557,50 Eur od 30.7.2019 do 12.12.2019, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni z titulu vecných nákladov sumu 11,70 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 09.01.2020 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- V prevyšujúcej časti žalobu ohľadom úrokov z omeškania súd zamietá.
- Žalobkyňa je povinná zaplatiť znalečné znaleckej organizácii MED-PRO-ORTO s.r.o. Košice vo výške 104,62 Eur na účet znalca vedený v A. I., pobočka Košice, č. účtu IBAN: B. XXXX XXXX XXXX XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- Stranám sporu súd nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

- Vo veci samej rozhodol súd rozsudkom zo dňa 11.02.2022 č.k. 13C/19/2019-338 o nárokoch žalobkyne takto:
  - Konanie o zaplatenie sumy 1.557,50 Eur z titulu bolestného súd zastavuje,
  - Žalovanému a intervenientovi súd nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni,
  - Žalobu o zaplatenie 1.656,10 Eur s prísl. z titulu bolestného súd zamietá.
  - Žalobu žalobkyne o zaplatenie 2.862,- Eur s prísl. z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia súd zamietá.
  - Žalovanému a intervenientovi súd voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
  - Žalobkyňa je povinná zaplatiť znalečné znaleckej organizácii MED-PRO-ORTO s.r.o. Košice vo výške 104,62 Eur na účet znalca vedený v A. I., pobočka Košice, č. účtu IBAN: B. XXXX XXXX XXXX XXXX

XXXX do 3 dní do právoplatnosti rozsudku. Zároveň doplniacím rozsudkom zo dňa 23.02.2022 sp. zn. 13C/19/2019-366 rozhodol tak, že žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

2. Po podaní odvolania žalobkyňou Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k.. 6Co/122/2022-476 zo dňa 25.07.2023 potvrdil rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.02.2022 sp. zn. 13C/19/2019-338 vo výroku IV., ktorým súd žalobu o zaplatenie 2.862,- Eur s prísl. z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia zamietol.

Zrušil rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.02.2022 sp. zn. 13C/19/2019-338 vo výroku III. o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie 1.656,10 Eur s prísl. z titulu bolestného, výrokoch II., V. a VI. o trovách konania a o úhrade znalečného a vo výroku I. doplniacieho rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 23.02.2022 sp. zn. 13C/19/2019-366, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (o zaplatenie 11,07 Eur) a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 13C/19/2019-338 zo dňa 11.02.2022 vo výroku I. nadobudol právoplatnosť dňa 27.04.2023 a vo výroku IV. nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/122/2022-446 zo dňa 25.07.2023 dňa 25.08.2023.

3. Predmetom konania ostala už iba časť nároku žalobkyne z titulu bolestného, úroky z omeškania, náhrada vecných nákladov vo výške 11,70 Eur, znalečné a trovy konania.

3.1. Odvolací súd v závere svojho rozhodnutia konštatuje, že úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude aplikovať príslušné zákonné ustanovenia, dôsledne skúmať otázky, ktoré v rozhodnutí odvolací súd pomenoval, t.j. ustáliť bodové ohodnotenie bolestného, mieru spoluzavinenia žalobkyne vychádzajúc z dôsledného skúmania príčinnej súvislosti medzi konaním žalobkyne a vzniknutou škodou, posúdiť dôvody vzniku vecnej škody ako aj nárok na úrok z omeškania.

3.2. Po rozhodnutí odvolacieho súdu a oboznámení sa s obsahom jeho rozhodnutia žalobkyňa podaním zo dňa 24.08.2023 navrhla z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/28/2016 oboznámiť znalecký posudkom č. 7/2015 zo dňa 30.08.2015 znalca Ing. Ladislava Sarvaša, ktorý bol vypracovaný za účelom analýzy dopravnej nehody, lebo tento dôkazný prostriedok a z neho vyplývajúce skutočnosti majú podstatný vplyv na posúdenie príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a jej prípadným pochybením. Zdôraznila, že závery tohto znaleckého posudku preukazujú, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bolo cúvanie osobného motorového vozidla z oblasti zakrytého výhľadu bez chodníka v čase, keď sa po ňom pohybovala cyklistka. Navyše znalec v označenom posudku dospel k záveru, že k zrážke vozidla by došlo aj s chodcami pri technicky prijateľných verziách ich chôdze.

3.3. Poukázala na to, že znalec Ing. Sarvaš pri otázke č. 4 znaleckého posudku dospel k rovnakému záveru ako znalec Ing. Manderlík a síce, že vodič osobného motorového vozidla (žalovaný) mal za daných okolností možnosť zabrániť zrážke iba spôsobom, že by si pri cúvaní zabezpečil pomoc osoby spôsobilé k jeho navigácii a k zabezpečeniu celého pohybu vozidla, nakoľko v čase jeho pohybu nemal dostatočný rozhľad na chodník.

3.4. Poukázala na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Trebišov v trestnej veci sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 30.11.2017, ktorým súd uznal žalovaného vinným za skutok uvedený v obžalobe, z ktorého vyplýva, že žalovaný ako silnejší účastník cestnej premávky v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. e) z.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu a starým osobám. Navyše žalovaný ako vodič mal povinnosť predvídať, že po chodníku sa môže pohybovať chodec, bežec, korčuliar alebo dieťa, a preto mal postupovať v zmysle § 22 ods. 3 z.č. 8/2009 Z.z. a zaistiť si bezpečné cúvanie pomocou spôsobilých a náležite poučenej osoby. Zároveň navrhla, aby súd z pripojeného trestného spisu vyššie citovaného oboznámil zápisnicu o výsluchu svedka J. F. H., ktorý sedel vo vozidle žalovaného v čase dopravnej nehody žalovanému preto nebránilo nič, aby túto odborne zdatnú a spôsobilú osobu požiadal o pomoc pri bezpečnom cúvaní, lebo jeho povinnosťou bolo zabezpečiť bezpečné cúvanie o to viac, že cúval na vozovku cez chodník a ako vodič mal povinnosť predvídať, že po chodníku sa môžu pohybovať aj iné osoby ako chodci, a to s väčšou rýchlosťou než je bežná chôdza. Porušením tejto zákonnej povinnosti a svojim nezodpovedným prístupom a porušením zákona vytvoril pre ňu náhlu a nepredvídateľnú prekážku a zapríčinil tak dopravnú nehodu vrátane jej zranení.

3.5. Vyjadrila presvedčenie, že medzi jej konaním a vznikom dopravnej nehody absentuje príčinná súvislosť, a preto za dopravnú nehodu zodpovedá výlučne žalovaný.

3.6. Vo vzťahu k bodovému ohodnoteniu bolestného ďalšie procesné návrhy nemala, ale vychádzajúc hlavne z právnych záverov vyslovených v rozsudku odvolacieho súdu navrhla, aby sa súd opätovne oboznámil so znaleckým posudkom MUDr. Dušana Porubca ako aj s vyjadrením znalca MUDr. Porubca zo dňa 17.10.2021, v ktorom síce došlo ku korekcii bodového hodnotenia bolestného ale predmetná korekcia vôbec nevylučuje dôvodnosť jej žaloby aj v zostávajúcej časti. Opakovane poukazovala na to, že v rozhodnom období (po dopravnej nehode a následne počas jej liečby) MUDr. Porubec konzultoval s jej ošetrojúcim lekárom F. K. G.. Navyše znalec ju aj vyšetril v čase vypracovania znaleckého posudku. MUDr. Porubec ako znalec v čase vypracovania posudku teda mal oveľa viac odborných poznatkov a znalostí ohľadne jej zdravotného stavu ako znalecká organizácia MED-PRO-ORTO s.r.o., ktorá vypracovala znalecký posudok až v priebehu konania a vychádzala zo znalostí ex post. Tvrdila, že pri ustálení bodového ohodnotenia bolestného treba preto prioritne vychádzať z vyjadrení a záverov znalca MUDr. Porubca, ktoré majú výrazne väčšiu dôkaznú silu ako závery znaleckého posudku znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO s.r.o., ktorej znalecký posudok je podľa nej nepoužiteľný z dôvodov, ktoré už v konaní prezentovala.

4. Žalovaný ani intervenient nemali žiadne procesné návrhy po oboznámení sa s rozhodnutím odvolacieho súdu v tejto veci.

5. Podanou žalobou sa žalobkyňa voči žalovanému pôvodne domáhala zaplatenia náhrady za bolesť vo výške 3.213,60 Eur a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2.862,- Eur na tom skutkovom základe, že žalovaný dňa 02.09.2014, v čase okolo 08:10 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Hyundai Accent, EVČ: A., pričom cúval z dvora Autoservisu Jána Kaliniča v Slovenskom Novom Meste v smere na štátnu cestu č. I/79. V tom čase žalobkyňa išla na bicykli pri štátnej ceste I/79 v smere od Obce Čerhov na Obec Borša a žalovaný svojim konaním porušil dôležitú povinnosť - pri cúvaní nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu svojho motorového vozidla a pre bezpečné cúvanie nezabezpečil spôsobilú a náležite poučenú osobu, pri cúvaní ju zachytil pravou zadnou časťou svojho motorového vozidla, v dôsledku čoho došlo k zrážke, kedy utrpela zranenie, a to zlomeninu horného konca pľšťaly vľavo s dobou liečenia práceneschopnosti v trvaní osem mesiacov, čo vyplýva zo znaleckého posudku MUDr. Porubca zo dňa 27.06.2016. Za tento skutok bol žalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 30.11.2017, bol uznaný vinným za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest vo výške 500,- Eur a pre prípad marenia výkonu peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov. Žalobkyňa si ako poškodená v trestnom konaní podľa § 46 Tr. por. uplatnila nárok na náhradu škody z titulu bolestného za 195 bodov podľa znaleckého posudku MUDr. Dušana Porubca, znalca z odboru zdravotníctva zo dňa 27.06.2016, ktorých hodnota v roku 2014 celkovo predstavovala 3.213,60 Eur. V trestnej veci bola žalobkyňa ako poškodená s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie občianskoprávne. Z dôvodov vyššie uvedených podala žalobu a domáha sa náhrady škody, pretože pri vyššie opísanej dopravnej nehode utrpela vážnu škodu na zdraví, za ktorú zodpovedá žalovaný. Zdôraznila, že žalovaný ako vodič bol povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodcom. Porušenie tejto povinnosti je treba považovať za závažné porušenie, čo bolo v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody a následkom, ktorý následne nastal. Zdôraznila, že žalovaný ako vodič motorového vozidla s vozidlom vykonával cúvací manéver z dvora autoservisu na chodník a napriek tomu, že mal veľmi obmedzený výhľad bez toho, aby sa presvedčil či tak môže urobiť a pri tomto neohroziť osoby pohybujúce sa po chodníku. Vzhľadom na okolnosti prípadu - najmä z dôvodu nedostatočného a obmedzeného rozhľadu - žalovaný mal povinnosť predvídať, že po chodníku sa môže pohybovať chodec, bežec, korčuliar, cyklista alebo dieťa a preto mal postupovať podľa ustanovenia § 22 ods. 3 zákona o cestnej premávke zaistiť si bezpečné cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby. Žalovaný nerešpektovaním tohto ustanovenia zákona o cestnej premávke spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k vzniku škody na jej zdraví. Zdôraznila, že v súvislosti s dopravnou nehodou a poškodením jej zdravia v priebehu trestného konania bolo potrebné posúdiť jej zdravotný stav po dopravnej nehode, zranenia, mechanizmus ich vzniku, a preto bolo potrebné vypracovať znalecký posudok, ktorý vypracoval MUDr. Dušan Porubec, súdny znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odbor chirurgia, traumatológia dňa 27.06.2016. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že zdravotné zranenie, ktoré utrpela bolo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pričom šetrené zranenia majú trvalé následky ale ich definitívny rozsah bude možné posúdiť až po troch rokoch od úrazu. Poranenia a bolestné za úraz zo dňa 02.09.2014 ohodnotil celkovo 195 bodmi.

6. Okresný súd Trebišov vydal dňa 22.07.2019 platobný rozkaz sp. zn. 13C/19/2019-24, ktorým žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor podaním zo dňa 06.08.2019, v ktorom udáva, že nárok uplatnený žalobou neuznáva. Zdôraznil, že v prípade posúdenia nároku žalobkyne je potrebné skúmať jej spoluzavinenie predovšetkým to akým spôsobom sa sama podieľala na spôsobenej škode, lebo niet pochýb o tom, že jazdila v kritické ráno po chodníku, na ktorom ako cyklista sa pohybovať nemala.

6.1. Poukázal na rozsudok odvolacieho súdu v trestnej veci, ktorý cituje povinnosti cyklistov a porušenie povinnosti žalobkyne pri dopravnej nehode a zároveň konštatuje, že obaja účastníci dopravnej nehody, t. j. aj cyklista (žalobkyňa) aj obžalovaný (žalovaný) porušili pravidlá cestnej premávky.

6.2. Bránil sa aj záverom znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní znalcom Ing. Jánom Manderlíkom, v ktorom znalec vyslovil, že poškodená ako cyklistka sa podľa zákona č. 8/2000 Z.z. nemala pohybovať na chodníku pre chodcov. Bránil sa aj tým, že podľa zákona č. 381/2001 Z.z. ako držiteľ motorového vozidla, ktoré bolo účastné pri dopravnej nehode so žalobkyňou, túto skutočnosť oznámil poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., v ktorej je vozidlo povinne zmluvne poistené. Podľa vyjadrenia poisťovne opakovane vyzývala žalobkyňu na predloženie dokladov k likvidácii poistnej udalosti avšak žalobkyňa na tieto výzvy nereagovala. Žalobca v zmysle § 86 CSP po obdržaní platobného rozkazu oznámil poisťovni, že sa vedie súdny spor a vyzval ju, aby ako intervenient vstúpila do konania. Spolu s oznámením jej doručil aj žalobu v tejto veci.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu zo dňa 24.08.2019 nesúhlasila s požiadavkou žalovaného, aby súd zohľadnil jej spoluzavinenie na vzniku škody na zdraví a vychádzal výlučne z odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Trebišov, na základe ktorého bol žalovaný uznaný za vinného a bol mu uložený primeraný trest. Úvahy žalovaného o zohľadnení jej spoluviny nie je potrebné zobrať do úvahy. Ak by však súd dospel k záveru, že aj ona zavinila vznik škody žiadala, aby miera jej zavinenia bola zohľadnená v podstatne nižšom rozsahu ako na strane žalovaného, lebo on bol vodičom motorového vozidla, kým ona len cyklistka. Žalovaný bol teda tzv. silnejším účastníkom cestnej premávky, ktorý mal dávať väčší pozor na žalobkyňu ako cyklistku a v tejto súvislosti nemožno obísť ustanovenie § 4/1 písm. e/ zákona č. 8/2009 Z.z.

8. Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. podaním zo dňa 04.10.2019 oznámila súdu, že podľa § 82 ods. 1 Civilného sporového poriadku vstupujú do konania ako intervenient na strane žalovaného, lebo majú záujem na výsledku tohto konania vzhľadom na existenciu poistného vzťahu medzi Allianz - Slovenskou poisťovňou a.s. a žalovaným uzatvorenou poistnou zmluvou č. 8060013403, predmetom ktorej je poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla továrskej značky Hyundai Accent, EVČ: A. a ktorou sú kryté nároky poškodenej na náhradu škody podľa platnej právnej úpravy z.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“). Rozhodnutím súdu v tejto veci by mohlo byť dotknuté právne postavenie poisťovateľa, teda jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva. Intervenient poukázal na to, že žalovaný dňa 06.08.2019 zaslal poisťovni oznámenie o prebiehajúcom súdnom spore, predmetom ktorého sú nároky žalobkyne týkajúce sa jej zranenia, ktoré utrpela pri dopravnej nehode dňa 30.09.2019 doručil doplňujúce údaje vrátane príloh. Poisťovňa vychádzajúc z vyjadrenia žalovaného konštatuje, že nárok žalobkyne na náhradu škody tak, ako je uvedený v žalobe, neuznáva a v nadväznosti na to oznamuje súdu, že stanovisko intervenienta je úplne súladné so stanoviskami žalovaného.

8.1. Vo vzťahu k nároku z titulu bolestného, ktorý žalobkyňa preukazuje znaleckým posudkom MUDr. Dušana Porubca, ktorý bol vyhotovený pre účely trestného konania a ktorým bola bolesť ohodnotená na 195 bodov intervenient konštatuje, že žalobkyňa ako poškodená si v trestnom konaní takýto nárok uplatnila. Poukázal na § 46 ods. 3 z. č. 301/2005 Tr. por., v zmysle ktorého poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť túto škodu, návrh však musí poškodený uplatniť najneskôr do skončenia vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov, v akej výške a voči komu sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Ak v zmysle vyššie uvedeného poškodený uplatní svoje právo na náhradu škody, a to tak, že vyjadrí ako poškodený vôľu požadovať od konkrétnej osoby náhradu škody, z konkrétnych dôvodov a v konkrétnej výške, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu prebiehajúceho adhézneho konania neplynie. Za riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní však súdna prax nepovažuje vyjadrenie poškodeného o tom, že sa pripája k trestnému konaniu s požiadavkou náhrady škody. Zdôrazňuje, že dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že nárok si žalobkyňa uplatnila v trestnom konaní riadne

a včas a že jej lehota počas prebiehajúceho trestného konania spočívala, ako aj to, že v začatom konaní riadne pokračovala, je na žalobkyni. Argumentuje tým, že pokiaľ žalobkyňa v tomto smere poukazuje na rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 30.11.2017, ktorým ako poškodená bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianskoprávne konanie, takýto dôkaz nemožno považovať za relevantný a postačujúci na preukázanie, že jej lehota na uplatnenie nároku spočívala a že v začatom konaní riadne pokračovala, a to aj z toho dôvodu, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2018, pričom nárok na náhradu škody v občianskoprávnom konaní bol žalobkyňou uplatnený žalobou doručenou súdu dňa 09.07.2019.

8.2. V citovanom vyjadrení intervenient rozporoval aj výšku žalobou uplatnených nárokov, a to z týchto dôvodov:

a) základ nárokov, tak ako sú žalobou uplatnené, nie je daný nakoľko z okolností, za ktorých došlo k dopravnej nehode a zo skutkového stavu vyplýva, že nie je daná 100 % zodpovednosť žalovaného na vzniku predmetnej dopravnej nehody a tým i na vzniku škody,

b) rozsah odškodnenia za bolestné ako aj sťaženie spoločenského uplatnenia nepovažuje za preukázaný.

Intervenient poukázal na to, že podľa § 415 OZ je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, majetku, na prírode a životnom prostredí, pričom táto všeobecná prevenčná povinnosť sa ukladá, tak právnickým ako aj fyzickým osobám. Tvrdil, že táto všeobecná prevenčná povinnosť sa vzťahuje i na žalobkyňu, čo žalobkyňa zjavne pri uplatnení svojich nárokov nevzala do úvahy, rovnako ako aj všetky ostatné skutočnosti vyplývajúce z trestného spisu. Vychádzajúc z trestného rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 30.11.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/14/2018 zo dňa 12.03.2018 je zrejmé, že súd žalobkyňu s jej nárokom odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných lebo bude potrebné skúmať spoluzavinenie poškodenej, akým spôsobom sa sama podieľala na spôsobenej škode, pretože niet pochyb o tom, že v kritické ráno jazdila na bicykli po chodníku, na ktorom sa ako cyklista pohybovať nemala. V tejto súvislosti intervenient poukázal na práva a povinnosti účastníkov cestnej premávky upravené v zákone č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Zdôraznil, že žalovaný ako vodič bol povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodcom čo intervenient nespochybňuje, avšak zároveň zdôrazňuje a poukazuje na to, že žalobkyňa v čase incidentu nepoživala ochranu ako chodec, nakoľko nebola chodcom, keďže sa nepohybovala pešo a nebola ani osobou, ktorá tlačila bicykel, pretože jazdila na bicykli, a preto sa na ňu uvedené ustanovenia o chodcoch nevzťahujú. Intervenient zdôraznil, že žalovaný nemal povinnosť predvídať, že po chodníku sa môže pohybovať cyklista, tak ako na to nesprávne poukazuje žalobkyňa. Naopak poukazuje na to, že práva a povinnosti cyklistov, ako účastníkov cestnej premávky, sú upravené osobitnými ustanoveniami tohto zákona, a to konkrétne v ustanovení § 55, v zmysle ktorého na bicykli sa jazdí predovšetkým na cestičke pre cyklistov. Po cestičke pre cyklistov sa jazdí vpravo. Kde cestička pre cyklistov nie je alebo nie je zjazdná, jazdí sa pri pravom okraji vozovky. Ak sa tým neohrozujú ani neobmedzujú chodci, smie sa jazdiť po pravej krajnici vozovky. Z citovaného ustanovenia potom jasne vyplýva, že zo strany žalobkyne, ktorá jazdila ako cyklistka po chodníku pre chodcov, došlo k ich porušeniu. Preto intervenient, poukazujúc na ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka, berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti, bol toho názoru, že na strane žalobkyne existuje spoluzavinenie na vzniku dopravnej nehody lebo jazdila na bicykli v rozpore s pravidlami cestnej premávky a svojim konaním sa sama spolupodieľala na vzniku dopravnej nehody a tým aj na vzniknutej škode minimálne v rozsahu 50 %, s takouto mierou spoluúčasti poškodeného na vzniku dopravnej nehody a tým aj na vzniku škody musia byť preto posúdené aj jej nároky, ktoré sú predmetom tohto konania.

8.3. Intervenient rozporoval aj žalobkyňou požadovaný rozsah odškodnenia a vyčíslenú náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré nároky nepovažoval za preukázané. Žalobkyňa ako dôkaz predložila len hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia zo dňa 05.09.2018 vypracovaného MUDr. Dušanom Porubcom. V tomto hodnotení je bolestné ohodnotené položkami 198d - zlomenina horného konca píšťaly a 162 - hlboká rana dolnej končatiny. Poukázal na prílohu č. 1 k zákonu č. 437/2004 Z.z., kde sú v sadzbách bodového hodnotenia za bolesť pri úrazoch viaceré položky, ktorými je možné hodnotiť zlomeninu horného konca píšťaly, a to 195a až 195d s bodovým hodnotením od 80 do 130 bodov alebo 198a až 198d s bodovým hodnotením od 80 do 180 bodov. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nepredložila ani jednu lekársku správu o charaktere utrpeného zranenia, spôsobe a priebehu jeho liečenia, nie je možné posúdiť správnosť lekárom vykonaného hodnotenia bolestného, t.j. či položka, ktorou lekár bolestné ohodnotil, bola použitá správne. Bez predloženia lekárskeho správ nie je preukázané, že bola vykonaná aj extrakcia OSM materiálu hodnotená v posudku položkou č. 162 a rovnako nie je možné posúdiť ani správnosť hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia bez predloženia zdravotnej dokumentácie, t.j. lekárskeho správ. V zmysle vyššie uvedeného

preto intervenient dňa 27.09.2019 písomne vyzval poškodenú - žalobkyňu k predloženiu a doručeniu dokladov preukazujúcich ňou uplatnené nároky, ktoré žalobkyňa ku dňu písomnej výzvy intervenientovi nepredložila, a preto nebolo možné k týmto nárokom zaujať kvalifikované stanovisko a nebolo možné ani určiť rozsah povinnosti poisťovateľa.

9. Žalobkyňa v podaní zo dňa 24.10.2019 nesúhlasila s intervenientom a jeho námietku premlčania označila za nesprávnu. Zdôraznila, že svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnila riadne a včas pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu 07.07.2016 na OR PZ v Trebišove, čo vyplýva zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP 136/1-VYS-TV-2016. Z tohto záznamu vyplýva, že ako poškodená v trestnom konaní si uplatnila škodu, ktorá bola vyčíslená v trestnom spise ČVS: ORP 34/ODI-TV/2005 ako aj škodu spôsobenú ublížením na zdraví titulom bolestného za 195 bodov, ktorých hodnota v roku 2014 predstavovala 16,48 Eur, čo spolu predstavuje 3.213,60 Eur. Nad rámec vyčíslených súm si v trestnom konaní uplatnila aj ďalšiu škodu titulom náhrady trov právneho zastúpenia a znalečného, ktoré sumy však v tomto konaní od žalovaného nepožaduje. Trvala teda na tom, že nárok na náhradu škody voči žalovanému v trestnom konaní uplatnila riadne a včas v súlade s § 46 ods. 3 Trestného poriadku, teda do skončenia vyšetrovania a voči konkrétnej osobe, z konkrétnych dôvodov a v konkrétnej výške.

9.1. V súvislosti so svojou spoluúčasťou na vzniku škody uviedla, že nikdy nepopierala to, že počas nehodového deja jazdila na bicykli po chodníku, čo však neznamená, že v čase incidentu nepoživila ochranu ako chodec, keďže táto ochrana sa vzťahuje rovnako aj na cyklistov. Nesúhlasila s mierou spoluúčasti na vzniku dopravnej nehody a vzniku škody v rozsahu 50 % ale pripustila, že otázku posúdenia miery jej prípadného spoluzavinenia má v konaní určiť súd.

10. Intervenient oznámil súdu, že žalobkyňa mu dňa 08.10.2019 doručila písomné uplatnenie nárokov poškodeného na náhradu škody - Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného spolu s hodnotením bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia zo dňa 05.09.2018 vyhotoveným F. G. L. ale ani napriek požadovanému predloženiu kópie lekárskeho správ o utrpených zraneniach v priebehu liečenia trvalých následkov ich intervenientovi žalobkyňa nepredložila. Opakovane ju vyzývali na ich predloženie s upovedomením, že uplatnené nároky bez týchto dokladov nie je možné posúdiť ani vysporiadať. Po opakovaných výzvach žalobkyňa dňa 14.11.2019 predložila intervenientovi svoje stanovisko a prílohy, ktoré intervenient nedoručil konajúcemu súdu (žalobkyňa nedala súhlas na ich predloženie do konania) a na základe ktorých mohol posúdiť žalobkyňou uplatňované nároky a ich výšku a nesporné nároky vysporiadať mimosúdne.

10.1. Dňa 11.12.2019 došlo k poukázaniu náhrady škody pre žalobkyňu vo výške 1.557,50 Eur, a to z titulu bolestného za 135 bodov á 16,48 Eur/bod, čo predstavuje 2.225,- Eur. Pri zohľadnení 30 % spoluviny (v zmysle § 441 OZ) - 667,50 Eur bola priznaná náhrada škody vo výške 1.557,50 Eur.

11. Na čiastočné plnenie intervenientom reagovala žalobkyňa podaním zo dňa 18.12.2019, ktorým zobrala žalobu čo do sumy 1.557,50 Eur späť a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Žiadala, aby súd zohľadnil, že k plneniu došlo až po podaní žaloby po tom, čo žalovaný ale ani intervenient ňou uplatnený nárok vôbec, teda ani len čiastočne neuznali a spochybňovali v celom rozsahu.

11.1. Týmto podaním žalobkyňa súčasne rozšírila žalobou uplatnený nárok o zákonné úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne odo dňa podania žaloby na súd do zaplatenia a žiadala o pripustenie rozšírenia žaloby aj o sumu 11,70 Eur z titulu výdavkov, ktoré jej vznikli z toho dôvodu, že musela predložiť intervenientovi lekárske potvrdenia a správy na likvidáciu poisťnej udalosti, teda po čiastočnom späťvzati žaloby žiadala priznať 4.518,10 Eur + 11,70 Eur, čo spolu predstavuje 4.529,80 Eur a v časti príslušenstva, po námietke intervenienta ohľadom výšky úrokov z omeškania upravila výšku úroku z omeškania z 5,25 % na 5 % ročne od 08.07.2019 do zaplatenia. O rozšírení žaloby rozhodol súd uznesením, ktoré vyhlásil na pojednávaní dňa 08.01.2020.

12. Žalovaný v priebehu celého súdneho konania zdôrazňoval, že k poškodeniu zdravia žalobkyne došlo síce jeho protiprávnym konaním ale aj zavinením žalobkyne, čo je potrebné zohľadniť. Ohradil sa voči tvrdeniu žalobkyne, že po dopravnej nehode bol nečinný, nekonal, nespolupracoval s poisťovňou a nesplnil si oznamovaciu povinnosť, lebo v priebehu trestného konania s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval, všetky podklady, ktoré mal k dispozícii, predložil poisťovní, poisťnú udalosť nahlásil, preto nie je namieste jej tvrdenie, že bol nečinný o to viac, že po ukončení trestného konania so svojim nárokom na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na občianskoprávne konanie. Súd mu

v trestnom konaní neuložil žiadnu povinnosť nahradiť poškodenej vyčíslenú škodu, preto nevie prečo žalobkyňa od neho očakávala akúkoľvek aktivitu.

13. Z trestného spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/28/2016 súd konštatuje, že rozsudkom sp. zn. 1T/28/2016-235 zo dňa 30.11.2017 súd obvineného F. G. uznal za vinného za to, že dňa 02.09.2014 v čase okolo 08:10 hod riadil osobné motorové vozidlo zn. Hyundai Accent, EVČ: A., kde pri cúvaní z dvora Autoservisu Jána Kaliniča v Slovenskom Novom Meste, v smere na štátnu cestu č. I/79 nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu svojho vozidla a pravou zadnou časťou zachytil cyklistku A. B., ktorá v tom čase viedla bicykel zn. Velamos Soby po chodníku vedľa štátnej cesty č. I/79 od Obce Čerhov v smere na Obec Borša, pričom v dôsledku zrážky a následného pádu cyklistka utrpela zranenia, a to zlomeninu horného konca píšľaly vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 8 mesiacov podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák. a odsúdil ho na peňažný trest vo výške 500,- Eur a pre prípad marenia výkonu peňažného trestu mu súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. stanovil trest náhradný v trvaní piatich mesiacov odňatia slobody. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú A. B. súd s nárokom na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie, lebo bez pochyby bude potrebné skúmať v tomto konaní spoluzavinenie samotnej poškodenej, a to predovšetkým tým akým spôsobom sa sama podieľala na spôsobenej škode, pretože niet pochyb o tom, že jazdila v kritické ráno po chodníku, na ktorom ako cyklistka sa pohybovať nemala. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8To/14/2018-259 zo dňa 12.03.2018.

13.1. Súčasťou trestného spisu je vyšetrovací spis č. ČVS: ORP-136/1-VYS-TV-2016, z ktorého súd konštatuje, že dňa 02.06.2016 bola vypočutá ako svedok poškodená A. B., teda žalobkyňa, ktorá po zákonom poučení podľa § 46 ods. 3 Tr. por. uviedla, že sa k trestnému konaniu, čo sa týka náhrady škody, pripája a jej výšku spresní v priebehu vyšetrovania. V priebehu trestného konania splnomocnený zástupca poškodenej, teda žalobkyne špecifikoval nárok poškodenej z titulu náhrady škody a od obžalovaného žiadala náhradu trov znaleckého dokazovania, ktoré jej vznikli v súvislosti s trestným konaním ako aj trov právneho zastúpenia v celkovej výške 660,- Eur a náhradu bolestného, ktorú špecifikoval na 3.213,60 Eur.

13.2. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 07.07.2016 súd konštatuje, že poškodená A. B. v súvislosti s náhradou škody v zmysle § 46 Tr. poriadku si ako poškodená v trestnom konaní uplatnila škodu spôsobenú ublížením na zdraví z titulu bolestného za 195 bodov, ktorých hodnota v roku 2014 predstavovala 16,48 Eur, čo činí spolu 3.213,60 Eur, tak ako to vyplýva zo znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Dušanom Porubcom. Nad rámec vyčíslených súm v trestnom konaní si uplatňovala aj ďalšiu škodu, a to titulom úhrady trov právneho zastúpenia advokátovi JUDr. Junásovi, ktorý ju zastupoval ako splnomocnenec a v tomto smere pripojila aj doklad o úhrade vo výške 40,- Eur, uplatnila si nárok na náhradu znalečného vo výške 500,- Eur pre J. B. za vypracovaný znalecký posudok. Na trovách právneho zastúpenia v trestnom konaní pre JUDr. Junasa si uplatnila náhradu vo výške 120,- Eur, 170,- Eur, 150,- Eur, 90,- Eur s tým, že doklady o úhrade doručí dodatočne.

13.3. Z uznesenia odvolacieho súdu v tejto veci sp. zn. 8To/14/2018-259 zo dňa 12.03.2018 vyplýva, že odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora a odvolanie poškodenej A. B. a v odôvodnení konštatuje, že okresný súd zákonným spôsobom v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú odkázal na občianskoprávne konanie a svoj výrok odôvodnil tým, že bude potrebné skúmať aj spoluzavinenie poškodenej a tak určiť mieru jej zavinenie vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody a dokazovanie by v tomto smere presiahlo rámec adhézneho konania.

13.4. Z trestného spisu súd zistil, že v rámci trestného konania boli vypracované znalecké posudky dvoma znalcami z odboru dopravy, a to J. M. F. a J. N. B..

13.5. Zo znaleckého posudku Ing. Jána Manderlíka, PhD. č. 62/2015 zo dňa 17.08.2015, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-136/1-VS-TV-2016 súd konštatuje, že znalec bol pribratý orgánom činným v trestnom konaní vo veci dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 02.09.2014 v Slovenskom Novom Meste o 08:10 hod. na Ulici Hlavná, na chodníku medzi osobným motorovým vozidlom zn. Hyundai Accent, EVČ: A. XXXXX, ktoré viedol vodič F. G. a bicyklom, ktorý viedla A. B.. V závere znaleckého posudku znalec na otázku č. 2 posúdiť techniku jazdy vodiča F. G. a cyklistky A. B. pred dopravnou nehodou odpovedá:

Techniku jazdy, ktorou sa vodič F. G. pohyboval v mieste vzniku dopravnej nehody pokladám za možné hodnotiť po stránke technickej ako primeranú daným okolnostiam a skutočnostiam (čas, rýchlosť, zastavenie vo výhlade), ktoré mal možno v čase jeho pohybu s vozidlom rozpoznať. Za nesprávnu je

možné pokladať skutočnosť, že vykonával cúvanie v oblasti zakrytého výhľadu bez toho, že by si v čase predtým zabezpečil pomoc osoby spôsobilaj, ktorým spôsobom by vopred odstránil možnosť vzniku situácie, ktorá mala za následok vznik dopravnej nehody, aj keď je zrejmé, že k dopravnej nehode by došlo aj v prípade ak by vozidlo vychádzalo z brány prednou časťou – t.j. ak by necúvalo, ale pohybovalo by sa smerom vpred. Techniku jazdy, ktorou sa cyklistka A. B. pohybovala v mieste vzniku dopravnej nehody pokladám za možné hodnotiť po stránke technickej ako neprimeranú daným okolnostiam, pričom za jej nesprávny prvok pokladám oneskorenú reakciu na vozidlo, ktoré vychádzalo z dvora.

Na otázku 3: stanoviť bezprostrednú príčinu vzniku dopravnej nehody znalec odpovedá: „Za bezprostrednú príčinu vzniku dopravnej nehody pokladám z hľadiska technického oneskorenú reakciu cyklistky na pohyb vozidla z dvora (uviedla, že toto zaregistrovala už stojace v bode 1B), za predpokladu, že uvedený pohyb vozidla z opravárenskej prevádzky bol v mieste vzniku dopravnej nehody predvídateľný a skutočnosť, že vodič vykonával cúvanie v oblasti zakrytého výhľadu bez jeho zabezpečenia osobou spôsobilou“.

14. Zo znaleckého posudku vypracovaného Ing. Ladislavom Sarvašom č. 7/2015 zo dňa 30.08.2015, ktorý je súčasťou toho istého vyšetrovacieho spisu súd konštatuje, že bol vypracovaný na základe požiadavky poškodenej A. B. v rámci trestného konania. V závere posudku znalec na otázku: Posúdiť techniku jazdy vodiča G. a cyklistky A. B. pred dopravnou nehodou konštatuje:

„Technika jazdy vodiča G. pred dopravnou nehodou z technického hľadiska bola neprijateľná. Svojim osobným motorovým vozidlom cúval z oblasti zakrytého výhľadu na chodník, kde na cyklistku pohybujúcu sa po chodníku reagoval až po náraze do bicykla (cyklistky). Technika jazdy cyklistky B. z technického hľadiska bola prijateľná. Na pohyb cúvajúceho OMV reagovala včas a v snahe vyhnúť sa zrážke s bicyklom začala bicyklom vybočovať z priameho smeru vľavo“.

Na otázku: Stanoviť bezprostrednú príčinu vzniku dopravnej nehody znalec udáva:

„Bezprostrednou príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bolo cúvanie OMV z oblasti zakrytého výhľadu cez chodník v čase, keď sa po ňom pohybovala cyklistka. K zrážke OMV by došlo aj s chodcami pri technicky prijateľných verziách ich chôdze. OMV pri doprednom pohybe z technického hľadiska zrážke mohlo zabrániť“.

15. Súd oboznámil na pojednávaní zápisnicu o hlavnom pojednávaní v trestnej veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 12.01.2017, na ktorom boli vypočutí obaja znalci J. M. F., L. ako aj Ing. Ladislav Sarvaš. Znalec J. M. F., L. pri výsluchu zdôraznil, že na základe fotodokumentácie, ktorá mu bola predložená zistil, že pri zrážke osobného motorového vozidla žalovaného s bicyklom žalobkyne došlo k oddeleniu predného kolesa bicykla vrátane časti vidlice, ktorá sa na kostru bicykla pripája. Ložisko v tejto časti sa rozsypalo čo ale nemohlo byť následkom zrážky. Znalec konštatoval, že ak by bicykel bol v dobrom technickom stave, takouto zrážkou by nemohlo dôjsť k oddeleniu prednej vidlice od kostry bicykla. Pokiaľ poškodená vypovedala, že po náraze spadla na pravú stranu muselo dôjsť k ďalším nepredvídaným okolnostiam, napr. k rotácii tela, ale znalec predpokladal, že ak náraz bol na bicykel z pravej strany, tak poškodená mala spadnúť na ľavú stranu. Pri rýchlosti cúvajúceho vozidla v priemere 2 km/hod. však nemohlo ísť o nejakú inú situáciu, napr. rotáciu bicykla, resp. tela poškodenej napr. pri oddelení prednej časti bicykla a vtedy teoreticky mohla spadnúť na pravú stranu.

15.1. Výsluchom znalca Ing. Ladislava Sarvaša v trestnej veci súd zistil, že po oboznámení sa so znaleckým posudkom J. F. trvá na tom, že príčinou dopravnej nehody bolo cúvanie motorového vozidla žalovaného z uzatvoreného dvora cez chodník po šírke 1,8 m v čase, keď tam prechádzala cyklistka. Kontaktnú stopu na motorovom vozidle spôsobil bicykel. Znalec súhlasil s tvrdením znalca J. F. ohľadom technického stavu bicykla poškodenej.

16. Zo znaleckého posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa 05.09.2018, vypracovaného MUDr. Dušanom Porubcom súd konštatuje, že znalec v časti bolestného odkazuje na svoj znalecký posudok zo dňa 27.06.2016, na základe ktorého priznal poškodenej bolestné vo výške 195 bodov za utrpené zranenia a sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotil položkou 394a - obmedzenie pohyblivosti kolenného kĺbu ľahkého stupňa v počte 100 bodov, zvýšenie podľa § 10 ods. 4 zákona vo výške 50 bodov, t. j. 150 bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia.

17. Zo znaleckého posudku č. 39/2020 vypracovaného v konaní znaleckou organizáciou MED-PRO-ORTO s.r.o. Košice zo dňa 10.09.2020 súd konštatuje:

1. Zlomenine vonkajšej časti hlavice (zlomenina fibulárneho, resp. laterálneho kondylu ľavej píšťaly bez posunu kostených úlomkov - v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov zodpovedá položka: 195a - vnútrokĺbová zlomenina horného konca píšťaly - jedného kondylu bez posunutia úlomkov hodnotená počtom bodov 80. V zmysle § 9 z.č. 437/2004 Z.z. „Zásady na hodnotenie bolesti“ bodové ohodnotenie bolesti sa zvýši až o polovicu ak: c) povaha poškodenia na zdraví si vyžiadala operačný výkon, pričom za operačný výkon sa nepovažuje injekcia, punkcia kĺbu hrudníka abcesu, infúzia a transfúzia; toto zvýšenie sa nevzťahuje na operačný výkon, ak je zahrnutý v sadzbe pre príslušné poškodenie na zdraví, pri súbehu dôvodov podľa odseku 5 možno hodnotiť bolesť najviac do výšky dvojnásobku z ustanovenej sadzby“.

Znalec konštatoval, že v posudzovanom prípade operačný výkon, ktorým boli odstránené kovové implantáty (skrutky po zhojení zlomeniny vonkajšieho kondylu píšťaly) je samozrejmom, integrálnou a štandardnou súčasťou metodík operačnej liečby týchto zranení, a teda tento operačný výkon nemožno klasifikovať ako „operačný výkon po skončení liečby, ktorý sa pôvodne nepredpokladal“ v zmysle § 3 ods. 4 z.č. 437/2004 Z.z., teda žalobkyňa nemá nárok na dodatočnú náhradu za bolesť vo výške celkom 15 bodov za operačné odstránenie kovových skrutiek použitých k stabilizácii zlomeniny dňa 30.06.2015. Bodové ohodnotenie bolesti v prípade zranenia žalobkyne, zohľadňujúc operačný výkon zo dňa 03.09.2014 + 40 bodov, znalec stanovil celkom na 120 bodov.

17.2. Súd sa nezmieňuje o posúdení nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia lebo v tejto časti bolo už právoplatne rozhodnuté.

17.3. Znalecká organizácia na základe pokynu súdu zaujala stanovisko k vyjadreniu znalca MUDr. Dušana Porubca zo dňa 31.01.2020 (č.l. 152 súdneho spisu) a okrem iného konštatuje, že zlomenina vonkajších častí hlavice, zlomenina fibulárneho, resp. laterálneho kondylu ľavej píšťaly bez posunu kostených úlomkov sa odškodňuje podľa položky 195a - vnútrokĺbová zlomenina horného konca píšťaly jedného kondylu bez posunutia úlomkov a je hodnotená počtom bodov 80 a bodové hodnotenie za bolesť v prípade zranenia žalobkyne zohľadňujúc operačný výkon dňa 03.09.2014 stanovuje znalec celkom na 120 bodov.

18. Zo znaleckého posudku č. 12/2016 zo dňa 27.6.2016, vypracovaného MUDr. Dušanom Porubcom vo veci prečinu „ublíženia na zdraví“ podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona cyklistky A. B. (č.l. 43 vyšetrovacieho spisu) súd konštatuje, že znalec skonštatoval, že dňa 02.09.2014 poškodená A. B. utrpela zlomeninu horného konca píšťaly vľavo bez posunov úlomkov s nevyhnutnou dobou liečenia a práceneschopnosti 7 mesiacov. Znalec stanovil bodové ohodnotenie zranenia poškodenej za úraz z 02.09.2014 podľa z.č. 437/2004 Z.z.:

- 198d – zlomenina horného konca píšťaly bez posunov úlomkov 180 bodov
- 162 – hlboká rana dolnej končatiny (extrakcia OSM) 15 bodov.

Znalec skonštatoval, že v danom prípade išlo o ťažké poranenie. Pri prvej operácii si vyžiadalo zranenie nevyhnutnú liečbu a PN 7 mesiacov, po druhej operácii 1 mesiac, teda v sumári liečba a PN trvalí 8 mesiacov.

19. Zo znaleckého posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného 05.09.2018 MUDr. Dušanom Porubcom súd konštatuje, že v časti bolestného odkazuje na svoj znalecký posudok zo dňa 27.06.2016, ktorý vypracoval pre účely trestného konania v tejto veci, kde konštatuje začiatok liečenia 02.09.2014 (deň dopravnej nehody) a ukončenie liečby na 02.05.2015. Bolestné priznal za zranenia, ktoré boli obodované pod položkou 198 d - zlomenina horného konca píšťaly bez posunu úlomkov na 180 bodov a pod položkou 162 - hlboká rana dolnej končatiny (extrakcia OSM) -15 bodov, spolu bolestné 195 bodov.

20. Po vypracovaní znaleckého posudku znaleckou organizáciou MED-PRO-ORTO s.r.o., ktorá bola ustanovená súdom v konaní, žalobkyňa trvala na tom, aby sa k jeho záverom vyjadril F. G. L., pretože zo záverov znaleckého posudku znaleckej organizácie vyplývali iné skutočnosti, než ku ktorým dospel MUDr. Dušan Porubec v posudku zo dňa 05.09.2018.

20.1. MUD. G. L. na výzvu súdu zaujal stanovisko listom zo dňa 17.10.2021 (čl. 274) a korigoval svoj posudok o bolestnom zo dňa 05.09.2018 výmenou položky 198d na položku 195b, a to vnútrokĺbová zlomenina horného konca píšťaly - jedného kondylu s posunutím úlomkov na 100 bodov a následne s použitím § 9 z. č. 437/2004 Z.z., nakoľko si zlomenina vyžiadala operačný zákrok, so zvýšením počtu

bodov o polovicu, teda bolestné určil na 150 bodov. Posudok o bolestnom korigoval aj zrušením položky 162 - hlboká rana dolnej končatiny 15 bodov.

21. Z listinných dôkazov predložených intervenientom súd konštatuje, že výzvou zo dňa 27.09.2019 vyzvali žalobkyňu o zaslanie dokladov potrebných na posúdenie a likvidáciu poistnej udalosti z titulu náhrady škody na jej zdraví. Bola vyzvaná na predloženie vyplneného (zaslaného) tlačiva Hlásenia pre poškodeného (škoda na zdraví), originálu posudku o bolestnom vyplneného posudzujúcim lekárom, originálu posudku o sťažení spoločenského uplatnenia, kópií lekárskeho správ o utrpených zlomeninách v priebehu liečenia a trvalých následkov, ktoré jej toto zranenie zanechalo, predloženie originálu tlačiva - Potvrdenie o strate na zárobku počas práceneschopnosti, vyplneného zamestnávateľom poškodenej v prípade, ak bola uznaná práceneschopnosť a bola a je v pracovnom pomere, potvrdenie Sociálnej poisťovne o vyplatených nemocenských dávkach počas práceneschopnosti, originálu dokladov o úhrade nákladov spojených s liečením.

22. Z poistnej zmluvy pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 8050000556/00868 súd konštatuje, že medzi žalovaným a intervenientom existoval zmluvný vzťah na základe citovanej zmluvy, podľa ktorej s účinnosťou od 02.07.2007 bolo poistené motorové vozidlo žalovaného Hyundai Accent 1.4, EVČ: A.. Dodatkom k poistnej zmluve č. 8060013403 došlo k úprave výšky poistného na citované motorové vozidlo s účinnosťou od 02.07.2010.

23. Z Hlásenia škodovej udalosti pre poškodeného zo dňa 08.10.2019 vyplýva, že žalovaná doručila toto tlačivo vyplnené intervenientovi dňa 08.10.2019 a priložila znalecký posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 05.09.2018 vypracovaný MUDr. Dušanom Porubcom.

24. Z oznámenia zo dňa 11.12.2019 vystaveného intervenientom súd konštatuje, že intervenient oznámil žalovanému, že z jeho povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovňa uhradila nároky poškodenej za bolestné vo výške 1.557,50 Eur.

25. Z oznámenia o poukázaní náhrady škody zo dňa 11.12.2019 súd konštatuje, že intervenient oznámil právnenému zástupcovi žalobkyne, že poisťovňa poukáže náhradu škody za bolestné žalobkyňi vo výške 1.557,50 Eur, ktorého výšku stanovila nasledovne:

položka č. 162 - vo výške 15 bodov,

položka č. 198d bola nesprávne použitá, zlomenina jedného kondylu píšaly sa hodnotí položkou č. 195d vo výške 80 bodov + navýšenie za operáciu podľa § 9 ods. 5c z.č. 437/2004 Z.z. o 50 %, t. j. spolu 120 bodov.

135 bodov x 16,48 Eur = 2.225,- Eur - 30 % spoluvina v zmysle záverov z trestného konania = 1.557,50 Eur.

Odôvodnenie nepriznania uplatnených nárokov, položiek: nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia intervenient vysporiadať nemôže, nakoľko došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka.

26. Z faktúry č. 193230971 vystavenej Nemocnicou s poliklinikou Trebišov a.s. Trebišov pre žalobkyňu 07.11.2019 s lehotou splatnosti 21.11.2019 súd konštatuje, že nemocnica fakturovala žalobkyňi administratívny poplatok vo výške 11,70,- Eur.

27. Po vypracovaní znaleckého posudku znaleckou organizáciou ustanovenou súdom v konaní žalobkyňa, ktorá s jej závermi nesúhlasila, trvala na tom, aby súd vypočul na pojednávaní znalca F. O. N., ktorý v mene znaleckej organizácie znalecký posudok vypracoval.

27.1. Súd vypočul znalca F. O. N., z výpovede ktorého na pojednávaní dňa 06.10.2021 vyplynulo, že je zapísaný v zozname znalcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti SR v odbore ortopédia, venuje sa ochoreniam a úrazom pohybového aparátu. Úraz, ktorý posudzovala znalecká organizácia je výlučnou doménou patriacou do odvetvia ortopédie. Znalecký posudok v mene znaleckej organizácie vypracoval osobne. Znalec prehlásil, že žalobkyňa utrpela pri úraze zlomeninu vonkajšej časti hlavice ľavej píšaly bez posunu horných úlomkov. Dospel k záveru, že vyššie uvedenej diagnóze v zmysle dikcie zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia zodpovedá položka 195a - vnútroklbová zlomenina horného konca píšaly jedného kondylu bez posunutia úlomkov hodnotená počtom bodov 80. Vzhľadom k tomu, že v posudzovanom prípade bola žalobkyňa operovaná,

v zmysle dikcie citovaného zákona musel túto položku zvýšiť o 50 % lebo to vyplýva priamo zo zákona, preto za túto položku jej prináleží odškodnenie spolu vo výške 120 bodov.

28. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

29. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, a majetku, na prírode a životnom prostredí.

30. Podľa § 420 OZ (1) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(2) Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

(3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

31. Podľa § 427 ods. 1, 2 OZ, (1) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolávanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

(2) Rovnako zodpovedá aj iný prevádzkovateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

32. Podľa § 441 OZ ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

33. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

34. Podľa § 2 ods. 2 písm. f) z. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke chodcom účastník cestnej premávky pohybujúci sa pešo; chodcom je aj osoba, ktorá napríklad tlačí alebo ťahá sánky, detský kočík, vozík pre osoby so zdravotným postihnutím alebo ručný vozík s celkovou šírkou nepresahujúcou 600 mm, osoba, ktorá sa pohybuje na lyžiach, korčuliach, kolobežke bez pomocného motorčeka, skejtborde alebo obdobnom športovom vybavení, pomocou mechanického alebo elektrického vozíka pre osoby so zdravotným postihnutím, a osoba, ktorá tlačí bicykel, motocykel alebo kolobežku s pomocným motorčekom, alebo vedie zvieria.

35. Podľa § 4 ods. 1 písm. e) cit. zák. vodič je povinný dbať na zvýšenú pozornosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starším ľuďom.

36. Podľa § 55 ods. 1 cit. zák. (1) Na bicykli sa jazdí predovšetkým po cestičke pre cyklistov. Po cestičke pre cyklistov sa jazdí vpravo. Kde cestička pre cyklistov nie je alebo nie je zjazdná, jazdí sa pri pravom okraji vozovky. Ak sa tým neohrozujú ani neobmedzujú chodci, smie sa jazdiť po pravej krajnici. Osoby mladšie ako desať rokov, osoby, ktoré ich sprevádzajú, a osoby, ktoré ich vezú podľa odseku 3, smú jazdiť po pravej strane chodníka, ak tým neohrozujú ani neobmedzujú chodcov.

37. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že dňa 2.9.2014 došlo k dopravnej nehode tak, že žalovaný riadil osobné motorové vozidlo zn. Hyundai Accent, EVČ: A., cúval z dvora Autoservisu Jána Kaliniča v Slovenskom Novom Meste, v rovnakom čase išla žalobkyňa na bicykli po chodníku a pri cúvaní ju zachytil pravou zadnou časťou svojho vozidla, v dôsledku čoho došlo k zrážke, pri ktorej žalobkyňa utrpela zranenia, a to zlomeninu horného konca pľšťaly vľavo s dobou liečenia práceneschopnosti v trvaní 8 mesiacov, čo v konaní sporné nebolo. Zranenie, ktoré pri dopravnej nehode utrpela žalobkyňa, bolo v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, ktorý za škodu zodpovedá čo tak isto nebolo sporné. Rovnako nebolo sporné ani to, že žalovaný bol za tento skutok právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 30.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.3.2018. Nesporné bolo aj to, že žalobkyňa bola v trestnom konaní ako poškodená so svojím nárokom na náhradu škody odkázaná na občiansko-súdne konanie. V trestnom konaní súdy (prvostupňový ale aj odvolací) konštatovali, že nárok poškodenej nebol posúdený v adhéznom konaní

lebo bude potrebné skúmať v samostatnom sporovom konaní jej spoluzavinenie, a to tak, že sa musí skúmať akým spôsobom sa podieľala na spôsobenej škode lebo nie pochyb o tom, že jazdila v kritické ráno na bicykli po chodníku pre chodcov, na ktorom sa ako cyklistka pohybovať nemala. Jednoznačne bolo teda preukázané, že v čase dopravnej nehody žalobkyňa nešla pešo, netlačila bicykel vedľa seba, a teda jej obrana, že sa na ňu vzťahuje rovnaká ochrana ako na chodca v tejto súvislosti nie je namieste. Žalovaný bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví, ktorý spáchal z nedbanlivosti, teda jeho pasívna legitímácia v konaní bola preukázaná ale v konaní nebola sporná.

38. Je potrebné skonštatovať, že v trestnom konaní súd žalovanému neuložil povinnosť nahradiť žalobkyni žiadnu škodu, teda nemal vo vzťahu k nej súdom uloženú povinnosť, ktorú by nesplnil. Bol uzrozumený s tým, že žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody voči nemu môže uplatniť v samostatnom civilnom sporovom konaní. K podaniu žaloby na súd došlo dňa 8.7.2019. V pôvodnej žalobe žalobkyňa úroky z omeškania nepožadovala. Tieto boli v konaní uplatnené až podaním zo dňa 18.12.2019, ktorým rozšírila žalobu aj o úroky z omeškania a vecné náklady s prísl. o čo súd rozhodol na pojednávaní dňa 8.1.2020 tak, že pripustil rozšírenie žaloby aj o tieto nároky.

39. Predmetom konania ostala už iba časť nároku žalobkyne z titulu náhrady škody na zdraví, ku ktorej došlo v dôsledku zranení, ktoré utrpela pri dopravnej nehode dňa 02.09.2014 a to bolestné, ktoré pôvodne žiadala priznať vo výške 3.213,60 Eur.

39.1. Žalovaná spoluvinu na vzniku škody nepopierala ale žiadala, aby jej výšku spravodlivo určil súd berúc do úvahy všetky okolnosti dopravnej nehody, a to, že žalovaný ako silnejší účastník dopravnej nehody porušil významnú právnu povinnosť, preto jeho zavinenie musí byť vyššie a pokiaľ súd ustáli, že aj ona spolu zavinila vznik škody, nech berie do úvahy aj to, že ona bola slabšou stranou tejto dopravnej nehody a hoci jazdila na bicykli po chodníku pre chodcov, požívala rovnakú ochranu ako chodec, preto jej zavinenie musí byť podstatne nižšie.

40. Súd nemal pochybnosti o zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu na zdraví žalobkyne v zmysle § 427 ods. 2 OZ. V čase dopravnej nehody žalovaný riadil osobné motorové vozidlo, ktorým po zrážke s bicyklom, na ktorom jazdila žalobkyňa spôsobil žalobkyni zranenia, ktoré zakladajú jej nárok uplatnený v konaní z titulu bolestného. Vychádzal z ustanovenia § 444 OZ, v zmysle ktorého sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie spoločenského uplatnenia.

40.1. Z obsahu trestného spisu sp. zn. 1T/28/2016, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis ČVS: ORP-136/1-VYS-TV-2016 vyplýva, že žalobkyňa ako poškodená pri výsluchu dňa 02.06.2016, po zákonom poučení podľa § 46 ods. 3 Tr. poriadku uviedla, že sa k trestnému konaniu čo sa týka náhrady škody pripája a jej výšku spresní v priebehu vyšetrovania. Splnomocnený zástupca poškodenej v trestnom konaní neskôr špecifikoval nárok poškodenej na náhradu škody tak, že si voči žalovanému uplatnila náhradu trov znaleckého dokazovania, ktoré jej vznikli v súvislosti s trestným konaním ako aj trov právneho zastúpenia v celkovej výške 660,- Eur a náhradu bolestného vo výške 3.213,60 Eur. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 07.07.2016 súd zistil, že žalobkyňa v súvislosti s náhradou škody v zmysle § 46 Tr. poriadku ako poškodená v trestnom konaní si uplatnila škodu spôsobenú jej ublížením na zdraví z titulu bolestného za 195 bodov, ktorých hodnota v roku 2014 predstavovala 16,48 Eur, teda spolu to predstavovalo 3.213,60 Eur. Svoj takto uplatnený nárok preukázala znaleckým posudkom MUDr. Dušana Porubca zo dňa 27.06.2016. Súd preto konštatuje, že tento nárok, t.j. náhradu za bolesti žalobkyňa v trestnom konaní riadne a včas uplatnila.

41. Výšku bolestného žalobkyňa v tomto konaní nepreukazovala iba odkázala na znalecký posudok MUDr. Dušana Porubca zo dňa 27.06.2016, ktorý predložila v trestnom konaní ale do tohto civilného sporového konania predložila znalecký posudok toho istého znalca zo dňa 15.09.2018, ktorým preukazovala výšku bolestného hodnoteného na 195 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 150 bodov. V súvislosti s námietkou intervenienta, že tento listinný dôkaz nemožno považovať za znalecký posudok, ale iba za iný listinný dôkaz súd udáva, že v skutočnosti ide o lekársky posudok vypracovaný pre účely trestného konania znalcom MUDr. Dušanom Porubcom podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a nie podľa zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch, prekladateľoch, teda námietka intervenienta ohľadom obsahových náležitostí tohto dôkazu je na mieste. Náležitosti znaleckého posudku totiž upravuje zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, posudok MUDr. Dušana Porubca je relevantným listinným dôkazom, ide o lekársky posudok, ktorého obsahové náležitosti stanovuje z.č. 437/2004 Z.z. a tým lekársky posudok MUDr. Dušana Porubca zodpovedal.

42. Žalovaný a intervenient namietali správnosť určenia bodového ohodnotenia z titulu bolestného na 195 bodov na základe lekárskeho posudku F. G. L. a intervenient trval na pribratí znalca, ktorý by ustálil, za ktoré zranenie a v akom rozsahu možno žalobkyni bolestné priznať. Zároveň zložil zálohu na trovy tohto dôkazu.

43. Súd nariadil v konaní znalecké dokazovanie a ním určená znalecká organizácia MED-PRO-ORTO s.r.o. Košice vypracovala znalecký posudok č. 39/2020 zo dňa 10.09.2020, v ktorom konštatovala, že žalobkyňa pri nehode dňa 02.09.2014 utrpela zranenie – zlomeninu vonkajšej časti hlavice ľavej píšťaly bez posunu kostných úlomkov, ktorému zraneniu podľa z.č. 437/2004 Z.z. zodpovedá položka 195a – vnútrokĺbová zlomenina horného konca píšťaly – jedného kondylu bez posunutia úlomkov hodnotená počtom bodov 80 a berúc do úvahy operačný výkon dňa 03.09.2014 bolestné stanovil celkom na 120 bodov. Na základe opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR výška náhrady za bolesť za rok 2014 (t.j. rok vzniku poškodenia na zdraví a začiatok liečenia) za 1 bod predstavoval 16,48 Eur, teda pri 120-tich bodoch bolestné určil na sumu 1.977,60 Eur.

43.1. Súd konštatuje, že F. L. vo svojom lekárskom posudku zo dňa 27.6.2016 ohodnotil bolestné za položku 198d počtom bodov 180 a za položku 162 dal 15 bodov, spolu 195 bodov.

43.2. V posudku zo dňa 5.9.2018 v časti bolestného poukazuje na posudok zo dňa 27.6.2016, na základe ktorého priznal bolestné vo výške 195 bodov za zranenie, ktoré posúdil podľa položky 195d – zlomenina horného konca píšťaly bez posunutia úlomkov a položkou 162 – hlboká rana dolnej končatiny (extrakcia OSM) – 15 bodov.

43.3. Po oboznámení sa so závermi znaleckej organizácie MED- PRO-ORTO, s.r.o. poopravil svoje stanovisko a koriguje závery svojho posudku zo dňa 5.9.2018 tak, že vymenil položku 198d na položku 198b – čomu zodpovedá vnútrokĺbová zlomenina horného konca píšťaly – jedného kondylu s posunutím úlomkov (čo však zo žiadnej lekárskej ani prepúšťacej správy nevyplýva, teda zranenie inak kvalifikuje) na 100 bodov a následne s použitím § 9 z.č. 437/2004 Z.z.(zlomenina vyžiadala operačný zákrok) so zvýšením počtu bodov o polovicu, teda o 40 bodov, a tak bolestné určil na 150 bodov. Vypustil z predchádzajúceho posudku položku 162 – hlboká rana dolnej končatiny – 15 bodov lebo akceptoval záver znaleckej organizácie, že tieto body žalobkyni nepatria.

43.4. Z toho je zrejmé, že tento znalec si sám protirečil, opakovane opravoval svoje hodnotenie, korigoval, menil posúdenie zranenia, o ktorom vyšlo najavo podľa znaleckej organizácie pribratej do konania súdom, že zraneniu, ktoré podľa lekárskeho správ, prepúšťacích správ žalobkyňa utrpela a bolo kvalifikované na zlomeninu vonkajšej časti hlavice ľavej píšťaly bez posunu kostných úlomkov, podľa z.č. 437/2004 Z.z. zodpovedná položka 195a (nie 198d ani 198b ako to udával MUDr. Porubec) – vnútrokĺbová zlomenina horného konca píšťaly – jedného kondylu bez posunutia úlomkov hodnotená na 80 bodov.

43.5. Súd preto dospel k záveru, že závery znalca MUDr. Dušana Porubca neboli úplne presné ani správne, znalec si sám protirečil (raz tvrdil, že ide o zranenie bez posunu úlomkov potom to korigoval na zranenie s posunom úlomkov), raz vzal do úvahy aj položku 162 preto bolestné navýšil o 15 bodov, neskôr túto položku vypustil a stotožnil sa so znaleckou organizáciou, že za ňu žalobkyni bolestné nepatrí. preto súd konštatuje, že na základe ním stanoveného bolestného nebolo možné nárok žalobkyne na bolestné považovať za preukázaný.

43.6. Súd sa preto priklonil k záverom znalca ustanoveného v konaní napriek tomu, že žalobkyňa s jeho závermi nesúhlasila ale nepredložila (nenavrhol) vykonať kontrolné znalecké dokazovanie. Súd zdôrazňuje, že závery znalca – znaleckej organizácie, ktorá sa vyjadrila aj k záverom znalca MUDr. Porubca boli jednoznačné, presné, zrozumiteľné a prehľadné, vysvetlila v čom bol posudok MUDr. Porubca nesprávny čo malo v konečnom dôsledku vplyv aj na výsledné bodové ohodnotenie zranenia, ktoré utrpela žalobkyňa. Posudok znaleckej organizácie vychádzal z presnej dikcie z.č. 437/2004 Z.z. preto pri rozhodovaní súd z neho vychádzal, a tak žalobkyni priznal nárok na bolestné za 120 bodov (80 bodov a po zohľadnení operačného výkonu dňa 3.9.2014 + 40 bodov)

44. V priebehu konania poisťovňa, s ktorou je žalovaný v zmluvnom vzťahu (motorové vozidlo, s ktorým bola spôsobená žalobkyni škoda na zdraví bolo v zmysle z.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistné v Allianz – Slovenská poisťovňa a.s.), nárok žalobkyne čiastočne uspokojila. Po tom, čo jej žalovaný oznámil, že žalobkyňa podala voči nemu žalobu na súd a špecifikovala nároky uplatnené voči nemu, vyzval ich, aby zvážili vstup do tohto konania v dôsledku čoho sa poisťovňa rozhodla využiť právo podľa § 82 ods. 1 CSP a vstúpiť do konania ako intervenient, pretože má právny záujem na výsledku tohto konania. Po

tom, čo žalobkyňa doručila intervenientovi všetky potrebné podklady pre posúdenie jej nároku (čo do dôvodu a výšky) intervenient z titulu bolestného vyplatil žalobkyni sumu 1.557,50 Eur, ale vychádzal zo záverov posúdenia nároku na náhradu škody z titulu bolestného zo záverov svojich revízných lekárov, ktorí preskúmali žalobkyňou predložený znalecký posudok MUDr. Dušana Porubca o bolestnom a na rozdiel od neho zranenia ohodnotili v rozsahu 135 bodov, čo pri sume 16,48 Eur/bod predstavuje 2.225,- Eur a po zohľadnení 30 %-nej spoluúčasti žalobkyne na dopravnej nehode jej vyplatili z titulu bolestného vyššie uvedenú sumu. Táto skutočnosť mala za následok čiastočné späťvzatie žaloby čo do sumy 1.557,50 Eur, preto súd podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 2 CSP, so súhlasom žalovaného a intervenienta konanie v tejto časti zastavil.

45. Súd pri posudzovaní spoluúčasti žalobkyne na spôsobenej škode vychádzal z ustanovenia § 441 OZ a dospel k záveru, že aj žalobkyňa zavinila vznik škody na svojom zdraví, lebo porušila dôležitú povinnosť, ktorá vyplývala z ustanovenia § 55 z.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke tým, že jazdila bicyklom po chodníku, ktorý je určený pre chodcov a musela si byť vedomá toho, že jazdiť mala po cestičke pre cyklistov, resp. ak taká neexistuje mala sa pohybovať na bicykli po pravej strane vozovky, tak aby neobmedzovala alebo neohrozovala ostatných účastníkov cestnej premávky alebo mala tlačiť bicykel, ale sa ňou pohybovať po chodníku pre chodcov. Vzhľadom k veku žalobkyne a životným skúsenostiam možno ustáliť, že konala ľahkomyseľne, nerozvážne. Mohla a musela predvídať, že môže dôjsť jej nesprávnou jazdou po chodníku pre chodcov k náhodnej udalosti, ktoré môže mať za následok aj pád a poranenie, pokiaľ jazdila v rozpore s § 55 cit. zák. po chodníku čo skonštatoval aj znalec J. M. F. v znaleckom posudku vypracovaného pre účely trestného konania.

45.1. Súd sa oboznámil s oboma znaleckými posudkami, ktoré boli podané v rámci trestného konania a konštatuje, že každý posudok bol rozdielny. Kým znalec J. F., ktorého ustanovili orgány činné v trestnom konaní bol na mieste samom, osobne sa zúčastnil rekonštrukcie dopravnej nehody na mieste samom za prítomnosti strán sporu, dospel k záveru, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobkyne na bicykli po chodníku pre chodcov a nebyť tohto jej nesprávneho konania k dopravnej nehode by nedošlo a následne ani k porušeniu jej zdravia. Znalec však konštatoval aj to, že za nesprávne je možné pokladať to, že žalovaný vykonával cúvanie v oblasti zakrytého výhľadu bez toho, aby si v čase predtým zabezpečil pomoc osoby spôsobilnej, čím by odstránil možnosť vzniku situácie, ktorá mala za následok vznik dopravnej nehody. Teda obe príčiny akceptoval.

45.2. Znalec, ktorého si v trestnom konaní žalobkyňa zvolila aj zaplatila bol opačného názoru lebo konštatoval, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody bolo porušenie dôležitej povinnosti vodiča, teda žalovaného, ktorý pri cúvaní porušil zákonnú povinnosť, nezabezpečil si osobu, ktorá by mu pri cúvaní z dvora z nedostatočným výhľadom na cestu asistoval a teda tým bezprostredne zavinil, že svojim motorovým vozidlom narazil do bicykla, na ktorom jazdila v tom čase žalobkyňa.

45.3. Súd pri rozhodovaní o tom, ktorý z dvoch znaleckých posudkov bude považovať za smerodajný, vychádzal z viacerých skutočností. Už v trestnom konaní odvolací súd jednoznačne konštatoval, že o nároku poškodenej v adhéznom konaní rozhodnuté nebude a odkázal ju na podanie civilnej žaloby lebo bol toho názoru, že v civilnom sporovom konaní bude treba skúmať otázku jej spoluzavinenia a že takéto spoluzavinenie vzhľadom aj trestný súd sa odzrkadlilo aj pri ukladaní trestu obžalovanému. Už aj v trestnom konaní bola otázka spoluzavinenia poškodenej na dopravnej nehode predmetom úvah. Aj odvolací súd (v civilnom sporovom konaní) konštatoval, že každý znalecký posudok, ktorý je predložený v konaní, má rovnakú právnu silu preto nemožno súhlasiť s tým, že znalecký posudok Ing. Sarvaša je významnejší preto by ho mal súd preferovať a podľa neho rozhodovať. Pokiaľ si v trestnom konaní poškodená zvolila znalca a tento na jej požiadanie vypracoval znalecký posudok v jej prospech, nemožno jednoznačne tvrdiť, že na jeho závery nemožno prihliadať len z toho dôvodu, že si ho zvolila sama. Súd ale konštatuje, že znalec J. F. bol za znalca pribratý orgánmi činnými v trestnom konaní. Tento znalec bol na mieste samom, zúčastnil sa všetkých vyšetrovacích úkonov a podal znalecký posudok na základe skutočností, ktoré zistil bezprostredne po nehode na mieste samom. Len tá okolnosť, že v trestnom konaní bol skrz tento znalecký posudok obžalovaný najprv oslobodený neznamena, že závery, ku ktorým dospel J. F., nie sú správne. Nevyplýva to ani z rozhodnutia odvolacieho trestného súdu, ktorý síce skonštatoval, že porušenie zákona o cestnej premávke poškodenu nie je treba preceňovať a nemôže to však mať za následok oslobodenie obžalovaného ale v civilnom sporovom konaní, pri posúdení jej miery zavinenia to zase nemožno podceňovať alebo zľahčovať. Súd v civilnom sporovom konaní považoval závery tohto znaleckého dokazovania za hodnoverné, presvedčivé a jednoznačné v tom, že žalobkyňa nesprávnou technikou jazdy, porušiac dopravné predpisy, jazdila na chodníku pre chodcov na bicykli čím sa spolupodieľala na vzniku dopravnej nehody, za správne lebo nebyť tejto skutočnosti, k zrážke s vozidlom žalovaného by nedošlo, znalec poukázal aj na to, že žalobkyňa videla stojace

motorové vozidlo žalovaného na výjazde z dvora (uviedla, že toto zaregistrovala už stojace v bode 1B), ale neskoro na to zareagovala, a tak sa zrazili. Ani konštatácia znalca, že k zrážke by došlo aj v prípade ak by po chodníku išiel chodec, nezabavuje žalobkyňu zodpovednosti za svoje konanie – jazdu na bicykli po chodníku pre chodcov. Chodec v podobnej situácii vie pohotovejšie reagovať, zastaviť, odskočiť resp. urobiť iný manéver, ktorý cyklista nemôže zvládnuť lebo musí ovládať aj dopravný prostriedok, na ktorom sedí a jazdí. Znalec J. B. tvrdil, že žalobkyňa a jej jazda na bicykli neboli bezprostrednou príčinou dopravnej nehody, kým znalec Ing. Manderlík tvrdil opak. Súd vzal do úvahy všetky argumenty a dospel k záveru, že tak žalovaný ako aj žalobkyňa majú svoj podiel na vzniknutom následku – ublíženie na zdraví žalobkyne, preto je správne, aby sa žalobkyňa podieľala na vzniknutom následku, a tak 30 % zavinenie poškodenej považuje súd za primerané a spravodlivé.

46. Súd bol toho názoru, že žalobkyňa týmto správaním porušila všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka, pretože ak by nejazdila po chodníku pre chodcov na bicykli ku zrážke s motorovým vozidlom žalovaného by nedošlo a nebola by jej spôsobená ani škoda na zdraví. Okolnosti na strane žalobkyne viedli k vzniku škody na jej zdraví, preto je na miest v súlade s § 441 Občianskeho zákonníka konštatovať, že žalobkyňa a žalovaný budú znášať následky škodovej udalosti pomerne. Ustanovenie § 415 OZ totiž vyjadruje všeobecnú prevenčnú povinnosť, ktorá sa vzťahuje na všetkých účastníkov občianskoprávných vzťahov a samozrejme sa vzťahuje aj na to, komu riziko vzniku škody hrozí. Porušenie prevenčnej povinnosti poškodeným môže preto zakladať jeho spoluzavinenie na vzniku škody v zmysle § 441 OZ. Ide o záväznú právnu povinnosť každého dodržiavať nielen povinnosti uložené právnymi predpismi a povinnosti prevzaté zmluvne, ale aj bez opomenutia, ale aj bez konkrétne stanoveného pravidla správania počínať si natoľko obozretne, aby konaním alebo opomenutím konania nevznikla škoda iným, ani jemu samému. Takto stanovená generálna prevencia je súčasťou občianskoprávneho zodpovednostného systému, preto ust. § 415 OZ nemá len preventívnu ale aj výchovnú funkciu. Toto ustanovenie je súčasne vyjadrením všeobecnej zásady ochrany dobrých mravov občianskoprávných vzťahoch spočívajúce v tom, že sa účastníci občianskoprávných vzťahov majú správať vždy tak, aby nespôsobili škodu na zdraví, majetku, právach iného, v prírode, či životnom prostredí. Všetky pravidlá správania sa v najrôznejších situáciách nemôžu byť ustanovené či podrobené upravené právnymi predpismi. Ust. § 415 OZ ukladá preto povinnosť každému postupovať vzhľadom na konkrétne okolnosti tak, aby nedal príčinu vzniku škody na zdraví, na majetku a na iných hodnotách. Správať sa v rozpore s touto povinnosťou znamená správať sa protiprávne. Ust. § 415 OZ nezakladá samostatnú skutkovú podstatu zodpovednosti za škodu, ale porušenie tejto povinnosti predstavuje porušenie, ktoré ak je príčinou vzniku škody znamená vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ. Vždy je potrebné posúdiť, či škodlivý následok by nebol nastal aj bez tohto porušenia, teda či počínanie v súlade s prevenčnou povinnosťou bolo spôsobené len škode, ktorá vznikla, zabrániť. Východiskom ust. § 441 OZ je skutočnosť, že škoda nemusí byť iba výsledkom konania škodcu, ale aj samotného poškodeného, preto je potrebné, aby v súlade so všeobecnou prevenčnou povinnosťou občianskoprávných vzťahov bola táto skutočnosť zohľadnená a poškodený buď pomerne alebo úplne niesol škodu vzniknutú na vlastnom majetku či zdraví.

47. V civilnom sporovom konaní súd na spoluzavinenie poškodeného prihliada aj bez návrhu z úradnej povinnosti (R27/1979). Ak v priebehu súdneho konania vyšli najavo také skutkové okolnosti na strane poškodeného, ktorý bol príčinou resp. jednou z príčin vzniku škody, nemožno vyvodiť plnú zodpovednosť škodcu práve pre chýbajúcu príčinnú súvislosť medzi jeho konaním a škodou. V rozsahu, v akom sa na škodlivom následku podieľali okolnosti na strane poškodeného nie je daná zodpovednosť škodcu. Príčinná súvislosť súvisí s odškodňovaným následkom a konaním škodcu, je nevyhnutným predpokladom jeho zodpovednosti za škodu, preto stále platí, že v sporovom konaní súd aj bez námietky škodcu rozhoduje o prípadnej spoluúčasti poškodeného na vlastnej škode.

48. Z dôvodov vyššie uvedených súd konštatuje, že spoluúčasť žalobkyne v rozsahu 30 % je spravodlivá a v konečnom dôsledku aj proporcionálna ku rozsahu škody, ktorú musí znášať žalovaný. Nie je totiž normálne a správne, ak cyklista ide na bicykli po chodníku, ktorý nie je určený na jazdu pre cyklistov. Pokiaľ by teda žalobkyňa jazdila na bicykli po vozovke, k zrážke s motorovým vozidlom žalovaného, ktorý cúval z dvora autoopravovne bez toho, aby si zabezpečil spoluprácu odborne zdatnej osoby, ktorá by mu pri cúvaní pomáhala, nedošlo. Ak by takéto počínanie žalobkyne nebolo považované za porušenie dopravných predpisov, nebolo by ani v § 55 zákona č. 8/2009 Z.z. o pravidlách cestnej premávky konštatované ako sa má správať osoba, ktorá jazdí na bicykli, aké sú pre ňu v zákone stanovené povinnosti, aké následky má to, ak tieto povinnosti poruší. Tak ako v trestnom konaní pri ukladaní trestu

obžalovanému, aj v civilnom konaní pri posudzovaní spoluzavinenia poškodenej na vzniku škody túto skutočnosť súd zohľadnil. Zobral do úvahy vek žalobkyne v čase dopravnej nehody (zrelý, dospelý človek, s plným vedomím aké následky môže mať to, že jazdí na bicykli po chodníku pre chodcov, predvídajúcim následky svojho konania) ako aj to, že býva v obci, poznala miestne pomery, vedela, že v blízkosti je autoservis preto mohla predpokladať, že z dvora autoservisu môže nečakane vyjsť motorové vozidlo, preto ak napriek všetkým týmto okolnostiam išla na bicykli po chodníku pre chodcov, musí znášať pomerne následky, ktoré týmto nesprávnym konaním vznikli tak pričinením žalovaného ako aj samotnej žalobkyne. Je pravda, že žalovaný bol silnejší účastník dopravnej nehody, ale jazdil minimálnou rýchlosťou, porušil dopravný predpis v tom, že cúval z dvora, z ktorého nemal priamy výhľad na cestu ani na okolie výjazdu z dvora ale táto okolnosť samá o sebe neodôvodňuje absolútnu liberáciu žalobkyne, ktorá k vzniku škody na jej zdraví tak isto prispela.

48.1. Súd konštatuje, že z titulu bolestného intervenient vyplatil žalobkyňu počas konania sumu 1.557,50 Eur. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku znaleckej organizácie MED-PRO-ORTO s.r.o., kde bolo bolestné stanovené na 120 bodov, pri hodnote 16,48 Eur/bod, jeho výška predstavuje 1.977,60 Eur. Po zohľadnení 30 %-nej spoluúčasti žalobkyne to predstavuje 593,28 Eur, a tak by žalobkyňu patrilo bolestné vo výške 1.384,32 Eur. Intervenient plnil z titulu bolestného viac, teda žalobkyňu bolo vyplatené viac ako podľa tohto znaleckého posudku vyplatené byť malo, preto v prevyšujúcej časti jej žalobu z titulu bolestného súd zamietol. Intervenient poukázal žalobkyňu sumu len o niečo nižšiu (o 40,58 Eur) akú by bol vyplácal ak by mieru jej zavinenia posúdil na 20 % lebo priznal bolestné aj podľa položky 162 za čo, ako to vyplývalo zo záverov znaleckého dokazovania, nárok nemala, na čo je potrebné tak isto poukázať.

49. Podľa § 517 ods. 2 z.č. 40/1964 Občiansky zákonník ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

50. Žalobkyňa podaním zo dňa 18.12.2019, ktoré doručila súdu dňa 02.01.2020 zobrala žalobu v časti o 1.557,50 Eur späť a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň rozšírila žalobu o úroky z omeškania odo dňa podania žaloby na súd až do zaplatenia a žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej 4.518,10 Eur s 5,25 %-ným úrokom z omeškania ročne od 08.07.2019 do zaplatenia ako aj 5,25 %-ný úrok z omeškania zo sumy 1.557,57 Eur od 08.07.2019 do 12.12.2019. Na pojednávaní 08.01.2020 rozšírila žalobu aj o vecné náklady vo výške 11,70 Eur s prísl. Teda dokopy žiadala priznať 4.529,80 Eur s príslušným úrokom z omeškania, ktorého výšku upresnila na 5 % ročne. Žalovaný sa o jej nároku na vecné náklady dozvedel až vtedy, t.j. 8.1.2020 na pojednávaní lebo podanie žalobkyne, ktorým došlo k rozšíreniu žaloby a čiastočnému späťvzatiu žaloby mu bolo doručené až dňa 9.1.2020.

50.1. O rozšírení žaloby rozhodol súd na pojednávaní, na ktorom boli prítomné strany sporu uznesením tak, že pripustil rozšírenie žaloby o úroky z omeškania ako aj o vecné náklady v žalovanom rozsahu.

50.2. Súd konštatuje, že v pôvodnej žalobe úroky z omeškania žalobkyňa nepožadovala. Okrem istiny za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia si voči žalovanému neuplatnila iný nárok. Časť bolestného bola intervenientom vyplatená dňa 11.12.2019 ale žalobkyňa si nárok na úroky z omeškania uplatnila až podaním zo dňa 18.12.2019 , ktorým rozšírila žalobu o úroky z omeškania a vecné náklady 11,70 € s prísl. .

50.3. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

50.4. Žalovaná pred podaním žaloby na súd nevyzvala žalovaného na zaplatenie ňou požadovaného bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalovanému v trestnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť ohľadom náhrady škody voči žalobkyňu, teda o tom , že si voči nemu žalobkyňa uplatňuje nárok z titulu náhrady škody a v akej výške sa dozvedel až doručením žaloby (spolu s platobným rozkazom) preto až od nasledujúceho dňa je v omeškani s plnením tohto dlhu. Povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania začína prvého dňa omeškania a nemôže trvať dlhšie ako trvá záväzok hlavný, ktorého predmetom je pohľadávka veriteľa a jej zodpovedajúci dlh dlžníka. Vzhľadom k tomu, že k požiadaniu žalovaného nedošlo skôr (predžalobnou výzvou), je treba za kvalifikovanú výzvu považovať žalobu. Dňom splatnosti pohľadávky je potom deň po doručení žaloby žalovanému, teda v našom prípade je týmto dňom 30.7.2019 (žalobu prevzal dňa 29.7.2019) preto od 30.7.2019 bol žalovaný v omeškani so zaplatením bolestného a jeho omeškanie dňa 12.12.2019 zaniklo. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie NS SR zo dňa 30.9.2014, sp .zn. 7Mcd0 5/2014, v ktorom sa riešila otázka omeškania dlžníka v podobnej situácii).

50.5. Úroky z omeškania boli priznané v súlade s § 3 nar. vlády SR č. 187/1995 Z.z., ktorých výška v čase vzniku omeškania predstavovala 5% ročne. Úroky z omeškania boli priznaná odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. od 30.7.2019 do 12.12.2019 lebo v tento deň bolo pripísané na účet právneho zástupcu žalobkyne plnenie z titulu bolestného od intervenienta vo výške 1 557,50 Eur, teda tento deň sa považuje za deň splnenia dlhu. V prevyšujúcej časti nárok na bolestné súd zamietol preto aj úroky z omeškania z neho boli zamietnuté.

51. Súd konštatuje, že žalovaný sa dostal do omeškania ale iba so zaplatením vecných nákladov vo výške 11,70€, a to od doručenia podania, ktorým si žalobkyňa tento nárok v konaní uplatnila, t.j. od 9.1.2020 do zaplatenia. Žalovaný sa o tom, že žalobkyňa rozšírila žalobu aj o tento nárok dozvedel až na pojednávaní dňa 8.1.2020 preto úroky z omeškania boli priznaná odo dňa nasledujúceho, t.j. od 9.1.2020 do zaplatenia. Žalobkyňa preukázala, že uhradila zdravotníckemu zariadeniu 11,70 € za vydanie kópii zdravotných, lekárskeho správ požadovaných poisťovňou k likvidácii poisťnej udalosti a nakoľko originál týchto podkladov odovzdala vyšetrovateľovi v trestnom konaní, musela požiadať o ich opätovné vydanie zdravotníckemu zariadeniu. Tieto výdavky súd považoval za účelne vynaložené, súvisiace s preukázaním nároku poisťovní na základe jej vyžiadania, preto uložil žalovanému povinnosť sumu 11,70 € žalobkyňi uhradiť. Súd poznamenáva, že žalobkyňa vyplatenie sumy 11,70 Eur v konaní preukázala, predložila faktúru č. 193230971 zo dňa 7.11.2019 (čl. 130) a potvrdenie o úhrade tejto faktúry zo dňa (čl. 131).

XX. V konaní bol na návrh žalobkyne vypočítaný znalec, ktorý za znaleckú organizáciu vypracoval znalecký posudok č. 39/2020 zo dňa 10.9.2020. Na trovy tohto dôkazu, ktorý navrhol vykonať intervenient, sám zložil zálohu a následne znalečné uhradil v celom rozsahu. Výsluch znalca na pojednávaní navrhla vykonať žalobkyňa, ktorá nebola súdom vopred vyzvaná na zloženie zálohy na tento dôkaz podľa § 253 ods. 3 CSP. Znalec si však po výsluchu na pojednávaní dňa 6.10.2021 uplatnil znalečné vo výške 104,62 Eur. Súd preskúmal vyúčtovanie znalečného a zistil, že je v súlade s vyhláškou MS SR č. 491/2004 Z.z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a predkladateľov a priznal znalcovi odmenu za účasť na pojednávaní dňa 6.10.2021 od 10.00 -10.30 hod. (§ 6 ods. 1) á 19,92 Eur , prípravu na pojednávanie dňa 5.10.2021 (§ 5 písm. d) - 33,19 Eur, paušálne náhrady: cestovné (§ 14 ods. 4) dňa 6.10.2021 Košice- Trebišov a späť, 109,4 km, OMV Porsche Panamera 4S, H. XXX M., sadzba á 0,183 Eur/km predstavuje 25,02 Eur, náhrada za PHM - kombinovaná spotreba OMV Porsche Panamera 4S - 11 l á 100 km, celkom 12,4 l PHM na 109,04 km predstavuje 19,85 Eur, náhrada za stratu času (§ 17) - cesta TV-KE-TV á 3,32 Eur/ hodina predstavuje 6,64 Eur, spolu znalečné predstavuje 104,62 Eur (odmena 53,11 Eur + paušálne náhrady 51,51 Eur). Nakoľko žalobkyňa na výzvu súdu nezložila požadovanú sumu , súd ju zaviazal znalečné zaplatiť priamo znalcovi lebo tento dôkaz v konaní navrhla vykonať ona (§ 253 CSP).

53. O trovách konania rozhodol súd podľa § 257 CSP. Ak by súd vychádzal z pomeru úspech v konaní (§ 255 ods. 2 CSP), konštatoval by, že žalobkyňa v konaní žiadala priznať sumu 6 087,30 Eur, vysúdila však iba 1 569,20 Eur (bolestné 1557,50 Eur + 11,70 Eur vecné náklady) čo predstavuje jej úspech v rozsahu 25,77 %-ný, neúspech žalobkyne predstavuje 74,23 %. Úspech žalovaného v konaní bol teda 48,46 %-ný (74,23 – 25,77). Žalovanému v konaní nevznikli žiadne trovy ale žalobkyňa žiadala súd, aby pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ust. § 257 CSP a z dôvodov hodných osobitného zreteľa žalovanému nepriznal nárok na ne. Podľa žalobkyne dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú v tom, že žalovaný zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej jej spôsobil zranenia, teda svojim konaním jej ublížil na zdraví čo malo za následok dlhodobé liečenie a pretrpenú bolesť. Poukázala na zmenu kvality svojho života po dopravnej nehode, na to, že je dôchodkyňa bez iného príjmu preto nahrádzať akékoľvek trovy konania by bolo pre ňu neúnosné.

53.1. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

53.2. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

53.3. Súd prizná strane náhradu trov konania aj podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že ak súd pristúpi k aplikácii § 257 CSP, vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený (porov. nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 248/2010 z 21.10.2010, nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 638/2016 z 21.2.2017), v opačnom prípade by tým došlo k závažnému zásahu do základných pravidiel rozhodovania o náhrade trov konania kedy platí zásada úspechu v konaní.

53.4. Ustanovenie § 257 CSP umožňuje súdu zvážiť všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, zobrať do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočne nepriznať nárok na náhradu trov súdneho konania tej strane sporu, ktorá by inak na náhradu takýchto trov konania mala v zmysle príslušných zákonných ustanovení právny nárok. Toto procesné ustanovenie je výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok a zásady zodpovednosti za zavinenie. Zákon dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti neuvádza ani exemplifikatívne. Výklad podmienok umožňujúcich aplikovanie tohto ustanovenia ponecháva na súdnu prax, ktorá uvádza príkladom ako dôvody hodné osobitného zreteľa neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, osobné, majetkové a sociálne pomery strany sporu. Ustanovenie § 257 CSP nie je predpis, ktorý by zakladal možnosť jeho voľnej aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihladiť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010, sp. zn. 3MCdo 46/2012).

53.5. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu.

53.6. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom.

53.7. V rozhodnutí o nepriznaní trov konania z dôvodu použitia § 257 CSP musí byť jednoznačne konkretizované, v čom ide o výnimočný prípad a aké boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa z hľadiska použitia citovaného ustanovenia (R 82/2006, Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 M Cdo 5/2006).

53.8. Za dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konaní súd považoval to, že žalovaný bol v trestnom konaní uznaný vinným z trestného činu, ktorým ublížil na zdraví žalobkyni. Bolo preukázané, že žalovaný mal väčší podiel viny na vzniku nežiaduceho následku hoci miera spoluviny žalobkyne nie je zanedbateľná. Súd zohľadnil, že o nároku žalobkyne ako poškodenej v trestnom konaní rozhodnuté nebolo, bola so svojim nárokom odkázaná na civilné konanie, preto podanie tejto žaloby bolo dôvodné a predvídateľné pre ochranu a bránenie jej práva na súde. Súd vzal do úvahy aj majetkové, sociálne pomery žalobkyne, ktorá by mala trovy konania žalovanému uhradiť a konštatuje, že je dlhodobo nezamestnaná, jediným jej príjmom je invalidný dôchodok preto úhrada akýchkoľvek trov konania by jej spôsobovala existenčné problémy kým pre žalovaného (ktorému žiadne trovy konania nevznikli) ani intervenienta (znášal trovy znaleckého dokazovania) by to nebolo žiadnym citeľným zásahom do ich majetkovej sféry. Na základe vyššie uvedeného súd považoval uplatnenie ust. § 257 CSP za odôvodnené preto o trovách konania rozhodol tak ako to je vo výroku VI. rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 vyhotoveniach.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 ods. 1 CSP).

2. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 356 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.